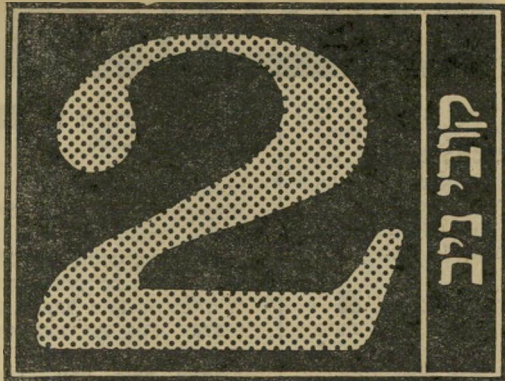

חילחולי חו"ל

גם השנה לא נסעתי לחוץ-לארץ, אבל זה לא אומר שאני לא צריך לשתף את הקוראים בחוויותי מהפנינה. שהרי הקורי אים, שאני אינני אלא משרתם הכנוע, אינם צריכים להיפגע מעובדה מצערת זו, שאני לא נסעתי השנה לחוץ-לארץ.

הזקנה החביבה היססה בחביבות, אך מייד אורו פניה החביבים.

"האנס", אמרה הזקנה החביבה בחביבות. "אנס", צווחנו בחביבות, "פרי! פרי אנס!" "האנס פריק", הסבירה הזקנה החביבה בחביבות, חייכה בחביבות, נטלה את ידינו בחביבות, והוליכה אותנו בחביבות לאורך רחובות חביבים ותעלות חביבות, עד שנעצרה בחביבות לפני בית חביב.

הזקנה החביבה צילצלה בחביבות בפעמון החביב וזקן חביב פתח בחביבות את הדלת החביבה.

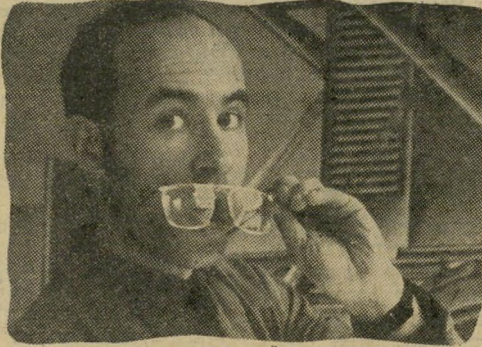
"האנס פריק!" הציגה בחביבות הזקנה החביבה את הזקן החביב בפנינו החביבים.

"תיכנסו בבקשה", הציגה בחביבות הזקן החביב.

אננס לא יצא לנו מזה, אבל ארוחת-ערב הולנדית חביבה דווקא כן.

האנגלים, כידוע, שותים תה. אבל האנגלים, כידוע, גם שותים בירה. האנגלים, כידוע, יבשים לגמרי. אבל האנגלים, כידוע, גם מצחיקים. ערב סגרירי אחד ישבנו בפאב, "האיל הנוגח". "תה, בבקשה", ביקשה רינה הכפר-סבאית, אשתו של נחום הכפר-סבאי.

איטלקי ונוישקפיים

קיבלנו תה. אבל כל האנגלים בפאב צחקו. ערב סגרירי שני ישבנו בפאב, "הפר היושב". "בירה, בבקשה", ביקש יואב הצנחן. קיבלנו תה. אבל כל האנגלים בפאב צחקו. ערב סגרירי שלישי ישבנו בפאב, "החמור הנורע". "חוש-הומור, בבקשה", ביקשת. קיבלנו תה. אבל אף אנגלי בפאב לא צחק. האנגלים, כידוע, אנשים מזורים.

טיילנו בוקר בהיר אחד בכיכר פיאצה-סאן-מארקו שבוונציה הנהדרת. "בוקר בהיר, האין זאת?" אמר האנגלי שבחבורה למדריך האיטלקי בעל הסנטר כפול הברק. "אין זאת!" ענה המדריך בחוסר-נועם. טיילנו בוקר בהיר שני בכיכר פיאצה-סאן-מארקו שבוונציה הנחמדה.

"בוקר בהיר מאד, לא?" הצהיר השוודי שב-חבורה באוזני המדריך האיטלקי בעל שני הזוהב הבהקות.

"לא, לא", ענה המדריך בזעף-מה. טיילנו בוקר בהיר שלישי בכיכר פיאצה-סאן-מארקו שבוונציה הנפלאה.

"איזה בוקר בהיר! הו, לא! לא!" התפעל האמריקאי שבחבורה לעיני המדריך האיטלקי בעל האף הנשרי הזוהר.

"הו לא!" ענה המדריך בכעס-רב. לא ידענו מה קורה.

יואב הצנחן כבר החליט שכל האיטלקים הם כעסנים-מסרתיים-שונאי-זרים-סגורים-עצבנים-מטור-מטמים-אנטיפאטים.

עד שבערב היום השלישי קפצה לפתע מיכל המורה ממיטתה וצרחתה:

הולנדית ואנס

"מישקפיים!" "מה?" תמה נחום הכפר-סבאי. "מישקפיים, מישקפיים-שמש!" צווחה מיכל המורה בהתלהבות. "הם כולם לבשו מישקפיים-שמש. כל המדריכי-תיירים היו להם מישקפיים-שמש. בגלל זה הם לא ראו שהבקרם בהירים. הם כולם לובשים מישקפיים-שמש. האיטלקים האלה, הם רואים הכל כהה."

ומזה תיכף אפשר ללמוד שלפעמים אופיו של עם זה בסך-הכל עניין של מישקפיים, זה הכל.

ההולנדים, כידוע, חביבים שבחביבים. יום אחד, כשעברנו בכיכר-דאם-ראק שבאמסטרדם היפהפה, התחשק פתאום לטלי הרמת-גנית אננס. אננס באמצע היום.

ניסינו כולנו לשכנע אותה שאננס לא צומח באירופה, אלא רק באמריקה ובפיליפינים, אבל טלי הרמת-גנית התעקשה.

"פה זה חוץ-לארץ, נכון?" "נכון", נאלצנו כולנו להסכים. "או הבטיחו לי שבתוך-לארץ אני אוכל לאכול אננס."

לא היתה ברירה, והתחלנו לחפש אננס בשביל טלי הרמת-גנית.

תפסנו את הזקנה החביבה הקרובה ביותר. "אננס!" תבענו בחביבות.

הצרפתים, כידוע, מדברים צרפתית. ישבנו ערב אחד, בשדרות שאנו-אליזה-אוונגו שברובע הלאטיני, הידוע גם בשמו, "קארטייה-לאטון", והסתכלנו על חתיכות. לפתע, מכיוון השמש השוקעת, עלתה אלינו לאיטה חתיכה מטרת. כולנו חשנו שזהו זה.

אנגלי ותה

"איפה רינה, שתראה, היא לא תאמין, היא לא תאמין", מילמל נחום הכפר-סבאי ורץ לספר לאישתו. אך יואב הצנחן לא היסס, וכשהגיעה החתיכה לאיזור שולחנו ביצע גילגול מרהיב לפניו ועמד מולה, נכון לקרב האכזרי.

"מאדאם הוא הזל?" שאל יואב הצנחן בביטחון צרפתי.

החתיכה חייכה. "היא שיא!" הצביע יואב הצנחן באדיבות לעברי. החתיכה ציחקה בקלילות ומיהרה לשבת אל שולחנו.

"קונקורד", אמרתי לה את המילה הצרפתית היחידה שיכולתי לזכור.

החתיכה צחקה. "מראז", אמר יואב הצנחן.

החתיכה הביטה בנו מוקסמת. "פאטום!" היא לחשה בקולה הצרוד.

"אף חמש-עשרה", אמרתי אני במיבטא צרפתי מדהים.

"סקיזוק", גילה גם יואב הצנחן יכולת בצרפתי. תית.

"כפיר", אמרה החתיכה בצרפתית מדוברת. "ברק", צירפתתי.

"בוק", צירפתת יואב הצנחן. "בן-גוריון", צירפתתה החתיכה וקמה ממקומה.

צרפתי וכלב

"תמסרו ד"ש בארץ", הספיקה ללחוש לנו בקולה הסקסי, לפני שנעלמה והשאירה אותנו צנוחים לגורלנו. כלב מי שלא לומד צרפתית.

האיטלקים, כידוע, אוהבים צעצועים.